

Załącznik
do Uchwały Nr IX/76/11
Rady Gminy Działdowo
z dnia 22 lipca 2011 r.

UZASADNIENIE

W dniu 7 lipca wpłynęło do Urzędu Gminy Działdowo pismo Pana Adriana Kaczorowskiego ....., datowane 5.07.2011 r. – Wezwanie do usunięcia naruszenia prawa uchwałą Rady Gminy Działdowo Nr VI/49/11 z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie zmiany Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Działdowo (Dz. Urz. Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 1 czerwca 2011 r. Nr 67 poz. 1107).

W piśmie powyższym skarżący wskazuje na szereg naruszeń prawa, jakie miały miejsce - jego zdaniem - w trakcie procedury zmiany planu a także w zmienionej treści planu.

Ustosunkowując się do poszczególnych zarzutów stwierdza się, co następuje:

1. Zarzut naruszenia art. 15 ust 1 w związku z art. 20 ust 1 ustawy z dnia 27.03.2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. nr 80 poz. 717 z późn. zm) zwanej w dalszej treści uzasadnienia w skrócie PZP, to jest zarzut niezgodności ustaleń zmiany Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego gminy Działdowo (MPZP) ze Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy (w skrócie: Studium).

Skarżący stwierdza, że Studium wyklucza możliwość lokowania elektrowni wiatrowych w obszarach chronionych: obszarze Natura 2000, obszarach chronionego krajobrazu, użytkach ekologicznych, korytarzach ekologicznych, strefie SNW (strefa o najwyższym reżimie), SW (strefa o wysokim reżimie) i SUI (strefa o umiarkowanym reżimie), terenach przeznaczonych na stały pobyt ludzi oraz w miejscach, gdzie ich lokalizacja miałaby wpływ na te obszary i w związku z tym zmiana MPZP jest sprzeczna ze studium.

Zarzut jest bezzasadny:

Zaskarżona uchwała o zmianie MPZP nie obejmuje żadnego ze wskazanych przez Skarżącego terenów, a więc nie może być mowy o niezgodności ze Studium.

Ponadto wskazać należy, co będzie również istotne dla dalszych ustaleń, że nieruchomości, stanowiąca własność skarżącego, to jest działka nr 62/1 położona w obrębie Ruszkowo, znajduje się w strefie oznaczonej 13 SPR, to jest strefie potencjalnego rozwoju, w której Studium nie wyklucza lokalizacji elektrowni wiatrowych.

Nie jest natomiast zgodne z ustaleniami Studium stwierdzenie skarżącego, że działka 62/1 znajduje się w strefie oznaczonej symbolem SUR - strefa o umiarkowanym rozwoju.

W związku z powyższym wszelkie zarzuty Skarżącego dotyczące bezprawności zapisów w zaskarżonej uchwale o możliwości przeznaczania terenu, na którym położona jest jego działka, pod zabudowę elektrowniami wiatrowymi są bezpodstawne.

2. Zarzut naruszenia art. 15 ust 2 PZP zwłaszcza przez:

- brak określenia w planie zasad ochrony ładu przestrzennego,
- brak określenia w planie zasad ochrony krajobrazu kulturowego,
- brak określenia w planie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Skarżący wskazuje, że ze Studium wynika, że we wsi Ruszkowo znajduje się wpisany do rejestru zabytków kościół, zespół podworski z parkiem oraz cmentarz rzymsko-katolicki objęty ochroną konserwatorską.

Wyżej wymienione zarzuty uznaje się za bezpodstawne.

Zasady ochrony ładu przestrzennego, ochrony środowiska i przyrody oraz krajobrazu kulturowego zawarte zostały w § 6 ust 1-10 uchwały w sprawie zmiany planu.

Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego zawarte zostały w § 7 ust 1-3 uchwały o zmianie planu.

Żaden z wymienionych przez Skarżącego zabytków nie znajduje się na terenie objętym zmianą MPZP.

3. Zarzut, dotyczący naruszenia art. 16 ust 1 PZP przez Sporządzenie MPZP w skali 1: 5000 zamiast 1:1000.

W art. 16 PZP ustawa dopuszcza sporządzenie m.p.z.p. na mapach w skali 1:5000 dla terenów pod zalesienia oraz terenów dla których wprowadza się zakaz zabudowy. Specyfika planu miejscowego dla farm wiatrowych polega na definiowaniu terenów wyłączonych z zabudowy ze względu na ponadnormatywne oddziaływanie przedsięwzięć jakim są elektrownie wiatrowe, w stosunku do terenów na których możliwe jest usytuowanie wież elektrowni. Plan miejscowy na tym etapie nie sytuuje poszczególnych wież (co bezsprzecznie wymagałoby większej skali opracowania), ponieważ musi być to poprzedzone analizą warunków atmosferycznych – wiatrowych, przyrodniczych, określeniem warunków technicznych elektrowni.

4. Zarzut naruszenia art. 17 pkt 1,2,4,5,6,9,11,12,13,14 PZP przez naruszenie procedury uchwalania planu.

Zarzut ten również nie zasługuje na uwzględnienie:

Wszystkie etapy postępowania w zakresie uchwalania zmiany MPZP, wskazane w art. 17 PZP zostały przeprowadzone zgodnie z ustawą i są udokumentowane w aktach sprawy oraz zostały sprawdzone w trybie art.20 PZP oraz art. 40 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. nr 142 poz. 1591 z późn. zm.) przez Wojewodę Warmińsko-Mazurskiego.

W szczególności dokonano obwieszczenia w sposób zwyczajowo przyjęty, to jest w prasie lokalnej - Gazeta Dziadowska nr 37(218) wtorek-poniedziałek 8-14.09.2009 r.; na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Dziąldowo – w dniach 02.09.2009 r., w tym samym czasie na tablicach ogłoszeń w sołectwach i w postaci elektronicznej na stronie www.dzialdowo.ug.gov.pl.

W obwieszczeniach podany został termin, w którym zainteresowani mogli składać wnioski do zmiany planu, to jest do 30.09.2009 r.

W taki sam sposób podano do publicznej wiadomości ogłoszenie o wyłożeniu do publicznego wglądu projektu zmiany MPZP, to jest: ogłoszenie w prasie lokalnej – Gazeta dziadowska nr 38(541) piątek-czwartek 24-30.09.2010 r.; na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Dziąldowo – 21 września 2010 r., na tablicach ogłoszeń w sołectwach - 22 wrzesień 2010 r.

W obwieszczeniu podano termin wyłożenia projektu zmiany MPZP – od 7.10.2010 r. do 15.11.2010 r. oraz pouczenie w trybie art. 18 ust. 1 PZP o możliwości wniesienia uwag do projektu w terminie do dnia 6.12.2010 r.

Co do zarzutów, omówionych w punktach od 2 do 4 niniejszego uzasadnienia dodać należy, że są to zarzuty o charakterze proceduralnym, a skarżący nie wskazuje w jaki sposób wymienione przez niego rzekome nieprawidłowości naruszają jego interes prawny. Sama troska o prawidłowy rozwój miejscowości Ruskowo i o jego zabytki nie jest wystarczająca do wykazania interesu prawnego. Tezę powyższą potwierdza orzecznictwo sądownictwa administracyjnego i tak np.:

Wyrok WSA w Krakowie z dnia 22.11.2010 r. II S.A./Kr 744/10:

„1. Ewentualna sprzeczność uchwały z prawem nie daje legitymacji do wniesienia skargi, jeżeli uchwała ta nie narusza prawem chronionego interesu prawnego lub uprawnienia skarżącego.:

Ponadto :

Wyrok WSA w Warszawie z dnia 17.12.2008 r. S.A./Wa 624/08:

„ W sytuacji, w której skarżący kwestionuje postanowienia planu w odniesieniu do nieruchomości, których właścicielem nie jest (i w stosunku do których nie przysługuje mu żadne prawo o charakterze rzeczowym), a które ponadto nie graniczą bezpośrednio z nieruchomościami skarżącego, uznać należy, iż postanowienia te co do zasady nie mogą naruszać interesu prawnego skarżącego. Postanowienia te nie ingerują bowiem bezpośrednio w sposób wykonywania praw rzeczowych przysługujących skarżącemu.”

5. Zarzut naruszenia art. 2 , art. 32 ust 1 , art. 64 ust 1., 2 i 3 Konstytucji przez nierówne traktowanie oraz naruszenie nakazu równej ochrony prawa własności i praw majątkowych, a także przez działanie na rzecz konkretnego podmiotu w drodze aktu prawa miejscowego. Skarżący stwierdza, że jego prawo własności do działki nr 62/1, w tym prawo do korzystania z niej zostało ograniczone przez skarżoną uchwałę poprzez umieszczenie nieruchomości skarżącego w strefie 3R/EEw/10, to jest strefie przeznaczonej do zabudowy urządzeniami elektrowni wiatrowych przy ograniczeniu lub wyłączeniu innego sposobu wykorzystania nieruchomości. Skarżący nie jest zaś podmiotem, który zamierzał budować elektrownie wiatrową, zamierzał natomiast zrealizować zabudowę o charakterze budowlano-inwestycyjnym. Skarżona uchwała została w istocie przyjęta w interesie jednego podmiotu,

to jest TADEA Sp. z o.o. , a przy ograniczaniu praw innych podmiotów, znajdujących się w sferze zabudowy i oddziaływania urządzeń elektrowni wiatrowych wskazanej spółki.

Zarzut skarżącego w opisanym wyżej zakresie również nie zasługuje na uwzględnienie.

Nieruchomość, będąca własnością skarżącego, to jest działka 62/1, obręb Ruskowo w MPZP przed jego zmianą, która została dokonana zaskarżoną uchwałą, była położona na terenie, oznaczonym na rysunku A symbolem R – tereny rolne. W części opisowej planu przeznaczenie takich terenów opisano w § 21:

1. Obszary rolne - oznaczenie na rysunku planu symbolem **R**.

Nie dopuszcza się lokalizowania zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej poza obszarami zabudowy wsi z wyjątkiem możliwości modernizacji istniejącej zabudowy kolonijnej.

Modernizacja mająca na celu poprawę obecnego użytkowania, obejmuje rozbudowę, dobudowę i budowę nowych obiektów w sąsiedztwie obiektów istniejących. Tworzenie nowych gospodarstw rolnych, w tym gospodarstw agroturystycznych, uzależnione jest od spełnienia jednego z następujących warunków:

- łączny areal gruntów gospodarstwa będzie wynosił nie mniej niż 30 ha.
- tworzenie gospodarstwa specjalistycznego łącznie z przetwórstwem w zakresie upraw: sadownictwo, warzywnictwo, szkółkarstwo itp., lub w zakresie hodowli: fermy bydła, trzody, ptactwa, hodowli ryb, jest możliwe przy areale mniejszym niż 30 ha, jeżeli budynek mieszkalny będzie realizowany równoległe lub później niż obiekty produkcyjne, hodowlane i składowe. Lokalizacja obiektów usługowych związanych z ogólnodostępną turystyką jak również obiektów związanych z obsługą tras komunikacyjnych nieoznaczonych na rysunkach planu jest możliwa na terenach rolnych przy zachowaniu reżimu w gospodarce wodno – ściekowej, braku negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze i nie pogarszania użytkowania terenów sąsiednich. Rodzaj zabudowy i sposób jej kształtowania winien odpowiadać warunkom określonym w rozdziale VII. Lokalizacja przemysłu i usług uciążliwych nie oznaczonych na rysunkach planu jest możliwa na terenach rolnych w pierwszej kolejności na glebach najłagodniejszych pod warunkiem nie pogorszenia użytkowania terenów sąsiednich.

Po dokonaniu zmiany MPZP zaskarżoną uchwałą nieruchomość ta jest częściowo położona na terenie, objętym zmianą, oznaczonym symbolem 3R/EEw/10, co w części opisowej planu w § 5 oznacza następujące przeznaczenie:

1. Tereny upraw rolniczych z dopuszczeniem lokalizacji elektrowni wiatrowych. W granicach terenów ustala się :

- zakaz realizacji obiektów budowlanych wokół wieży elektrowni-w promieniu, jaki wyznacza łopata wirnika, za wyjątkiem sieci i obiektów infrastruktury technicznej,
- zakaz lokalizacji obiektów przeznaczonych na stały pobyt ludzi, w tym budynków mieszkalnych, rekreacji indywidualnej i zbiorowej,
- dopuszczenie realizacji instalacji i obiektów, związanych z gospodarką rolną z wyłączeniem obiektów hodowlanych.

Podkreślić należy, że tylko część działki skarżącego (około połowy działki) znalazła się w obszarze objętym zmianą.

W kontekście powyższych zapisów po pierwsze nie jest zgodne z zapisami planu stwierdzenie skarżącego, że jego działka jest przeznaczona pod budowę elektrowni wiatrowych, lecz jej część znalazła się w obszarze oddziaływania tych elektrowni.

Tereny lokalizacji elektrowni określono na mapie liniami różowymi i oznaczono w legendzie jako teren upraw rolniczych, w obrębie którego dopuszcza się lokalizację wież elektrowni wiatrowych. Teren ten jest oddalony od działki skarżącego z uwagi na konieczność zachowania odległości, wynikających z § 10 ust 2 części opisowej zmiany planu.

Podsumowując – na części działki skarżącego nie objętej zmianą planu można realizować działalność rolniczą i inną, wymienioną w § 21 MPZP – w tym zakresie uprawnienia skarżącego nie zostały zmienione. Na części objętej zmianą planu ograniczenie sprowadza się do zakazu zabudowy mieszkalnej, którą zresztą można realizować na pozostałej części działki przy spełnieniu warunków z § 21 MPZP. Całość nieruchomości nadal posiada przeznaczenie rolne.

Skarżący, zarzucając uchwale o zmianie planu naruszenie jego prawa własności powołuje się jednak na to, że zmiana planu uniemożliwi mu planowaną działalność budowlano-inwestycyjną, załączając do pisma kopię wniosku o zmianę planu co do jego działki na taki właśnie cel, jaki złożył do Wójta Gminy Działdowo w dniu 19.01.2010 r.

Wskazać należy, że wniosek został złożony w końcowym etapie prac nad zmianą MPZP, dlatego będzie rozpatrzony po podjęciu decyzji o przystąpieniu do kolejnych zmian planu.

W związku z powyższym skarżący nie wykazuje na dzień złożenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa swojego interesu prawnego, opartego na naruszeniu konkretnej, powszechnie obowiązującej normy prawnej, wynikającej chociażby z ustaleń MPZP, lecz obawia się naruszenia swoich przyszłych interesów faktycznych. Oznacza to, że nawet nie podjęcie przez Radę Gminy Działdowo zaskarżonej uchwały o zmianie MPZP prawdopodobnie nie umożliwiłoby skarżącemu realizacji zamierzonych inwestycji, dopóki nie nastąpi zmiana planu miejscowego dotycząca jego działki, co należy uznać za zdarzenie przyszłe i niepewne, uzależnione nie tylko od wyniku głosowania nad potencjalną uchwałą o zmianie planu, ale od szeregu innych zdarzeń – przydatności danego terenu do określonego celu, ochrony środowiska, stanowiska wielu organów opiniujących zmiany planu miejscowego itd. Co prawda skarżący nie określa dokładnie o jakiego rodzaju inwestycji chodzi, jednak ze złożonego przez niego wniosku o zmianę MPZP wynika, że zmiana taka byłaby konieczna, a więc planowane zamierzenia nie mieszczą się w dotychczasowych ustaleniach planu co do przeznaczenia jego działki. W tej mierze przytoczyć można następujące stanowisko doktryny:

„ Interes prawny osoby wnoszącej skargę w trybie art. 101 ustawy o samorządzie gminnym nie istnieje (...), jeżeli nie da się ustalić bezpośredniego wpływu rozstrzygnięcia na jej prawa i obowiązki oparte na konkretnej normie prawnej”

(Kisielewicz A. „ Skarga na akt organu gminy w trybie art. 101 ustawy o samorządzie gminnym w świetle orzecznictwa sądowego – Przegląd Orzecznictwa ST 2003/10/56 teza 5).

oraz linię orzecznictwa sądowno-administracyjnego:

Wyrok WSA w Krakowie z dnia 22.11.2010 r. II S.A./Kr 744/10 :

„Na skarżącym spoczywa obowiązek wykazania się nie tylko indywidualnym interesem prawnym lub uprawnieniem, ale także zaistniałym w dacie wnoszenia skargi, nie w przyszłości, naruszeniem jego interesu lub uprawnienia.”

Powoływanie się skarżącego na naruszenie wymienionych wyżej przepisów Konstytucji RP, deklarujących, że Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady demokracji społecznej, równości jej obywateli wobec prawa, zakazu dyskryminacji i poszanowania własności prywatnej nie zmienia oceny skargi Pana Adriana Kaczorowskiego jako bezzasadnej. Po pierwsze bowiem zgodnie z tezą wyroku NSA w Warszawie z dnia 5.08.2010 r. II OSK 1032/10 :

„ Naczelne zasady ustrojowe państwa nie są, co do zasady, przepisami mogącymi stanowić podstawę do wykazania się indywidualnym jednostkowym interesem prawnym, a tym bardziej do wykazania naruszenia tego interesu przez podmiot wnoszący skargę w trybie art. 101 ust 1 u.s.g. Normy konstytucyjne mogą stanowić podstawę do wykazania legitymacji skargowej jedynie wówczas, gdy formułują one w sposób bezpośredni obowiązki bądź uprawnienia dla podmiotu, który skargę wnosi.”

Takie indywidualne uprawnienia dla skarżącego zdaniem Rady Gminy z cytowanych przepisów Konstytucji nie wynikają. Wręcz przeciwnie. Z art. 64 § 3 Konstytucji wynika, że prawo własności może być ograniczone w drodze ustawy. Taką ustawą jest po pierwsze Kodeks cywilny, który definiując w art. 140 istotę prawa własności stwierdza:

„ W granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego właściciel może, z wyłączeniem innych osób korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem swego prawa, w szczególności może pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. W tych samych granicach może rozporządzać rzeczą.”

Jedną z podstawowych ustaw ograniczających prawo własności jest właśnie ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, która w art. 3 przyznaje gminie prawo do kształtowania polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym do uchwalania studium uwarunkowań i miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Podjęcie przez Radę Gminy Działdowo decyzji, wyrażonej w zaskarżonej uchwale, o możliwości lokalizacji na niektórych jej terenach elektrowni wiatrowych z całą pewnością mieści się w jej

uprawnieniach do kształtowania polityki przestrzennej gminy Działdowo. Decyzja taka wpisuje się w dążenia do wywiązania się przez Polskę jako członka Unii Europejskiej z zobowiązań międzynarodowych do pozyskiwania jak największej ilości energii ze źródeł odnawialnych zgodnie z Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE – pkt. 13 oraz załącznik nr 1 część A, akapit 20 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 140/16 z dnia 5.6.2009 r.). Ponadto przyniesie ona gminie Działdowo wymierne i znaczące korzyści wynikające ze wzrostu dochodów gminy głównie z podatku od nieruchomości oraz podatku dochodowego, a wielu mieszkańcom gminy już przynosi znaczne korzyści z tytułu udostępniania własnych gruntów pod budowę elektrowni wiatrowych.

Nie można zgodzić się z twierdzeniami skarżącego, że zaskarżona uchwała działa na rzecz konkretnego podmiotu czyli TADEA Sp. z o.o. z naruszeniem interesów innych podmiotów i ograniczania prawa własności. Po pierwsze bowiem TADEA Sp. z o.o. była tylko wnioskodawcą w zakresie zmiany planu co nie oznacza, że tylko ten podmiot może podejmować działania inwestycyjne co do elektrowni wiatrowych. Starania takie może podjąć każdy podmiot, który dysponuje technicznymi i finansowymi możliwościami takich działań i uzyska prawo do terenu, na którym lokalizacja takiej inwestycji jest możliwa. Ponadto skarżący nie wykazuje, dlaczego zmiana planu w kierunku lokalizacji elektrowni wiatrowych jest wspieraniem jednego podmiotu, a zmiana planu zgodnie z wnioskiem skarżącego nie byłaby wspieraniem innego podmiotu, to jest Pana Adriana Kaczorowskiego.

Ze wszystkich powyższych względów postanowiono jak w uchwale.